

J. Ż

Z kręgu wspomnień

Filozof albo jest osobowością etyczną, albo uprawia jedynie karykaturę filozofii. *Tertium non datur*. Zasada wiążąca filozoficzny *logos* i *ethos* otrzymała szczególne potwierdzenie w życiu ks. prof. Kazimierza Klósaka (1911–1982). Interdyscyplinarna otwartość krakowskiego ośrodka filozoficznego jest w dużym stopniu zasługą Jego oryginalnej koncepcji implikacji filozoficznych dla twierdzeń przyrodniczych i Jego samotniczych prób przecierania nowych szlaków intelektualnych. Charakterystyce filozoficznego dorobku zmarłego Księdza Profesora, Jego polemikom z marksizmem wczesnych lat pięćdziesiątych, Jego próbom maksymalnego wykorzystania twierdzeń przyrodniczych w filozofii poświęcony był XIII tom *Annalecta Cracoviensia* oraz 340 nr *Znaku*. Na łamach naszych *Zagadnień* umieszczamy krótkie wspomnienia pióra ks. prof. Mieczysława Lubańskiego, dziekana Wydziału Filozofii w ATK, oraz s. dr M. A. Spychalskiej, przełożonej Generalnej SS. Felicjanek. Podczas gdy centralnym zagadnieniem filozoficznego dorobku ks. Klósaka była kwestia ontologicznych implikacji nauki, oba wspomnienia akcentują inny typ implikacji w życiu Zmarłego Profesora — implikacji między logiczną i etyczną składową ludzkiego życia. Harmonia między logiką i etyką jawi się w nich jako naturalna konsekwencja filozoficznego umiłowania mądrości i konsekwentnego dążenia do Prawdy.

J.Ż.

*UWAGA: Tekst został zrekonstruowany przy pomocy środków automatycznych; możliwe są więc pewne błędy, których sygnalizacja jest mile widziana (obi@opoka.org). Tekst elektroniczny posiada odrębną numerację stron.